

det er det, der sker med det beslutningsforslag, som regeringen har fremsat i dag.

(Kort Bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg har en opfølgende kommentar til hr. Peter Skaarup efter hr. Hans Engells korte bemærkning, idet jeg vil sige, at jeg er forbløffet over, at hr. Engell kunne undgå at hidse sig op over hr. Skaarups tarvelige menneskesyn.

Men til uddybning af det andet emne, Dansk Folkepartis forståelse af krigens gang, vil jeg gerne atter en gang citere fra debatten her i Folketinget den 16. april, Folketingets forhandlinger side 5543, hvor hr. Skaarup stiller mig følgende spørgsmål:

»Er det ikke hr. Arne Melchiors opfattelse, at hvis det militære engagement, vi har nu, fortsætter, vil det være uundgåeligt, at NATO indlader sig på en landkrig?«

Det var altså hr. Skaarups opfattelse, at det var uundgåeligt, at NATO skulle indlade sig på en landkrig, og at det måtte være en selvfølge af de begivenheder, der foregik.

Mit svar den dag var følgende:

»Det kunne jeg ikke drømme om at svare på. Det er meget muligt, og det er endda sandsynligt, men jeg regner med og håber på, at det er nok at indsætte landtropper på et vist tidspunkt, uden at der behøver være tale om landkrig, for det tror jeg faktisk ikke Milosevics styrker vil være i stand til at føre på det tidspunkt, men det må vi tage stilling til til den tid.«

Jeg tror nok, at det var mig, der fik ret, og hr. Skaarup, der på ny fik dundrende uret i sin vurdering og bedømmelse.

Første næstformand (Birte Weiss):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning, og derefter går vi tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det er jo meget svært i bakspejlet at vurdere, hvem der fik ret og uret. Det, der står tilbage, er, at der nu er en fred, som kan bevares, og så er det klart, at det er det forslag, der er kommet fra regeringen, som Dansk Folkeparti og de øvrige partier herinde må tage stilling til, og vi ønsker altså at medvirke til, at denne fred kan blive bevaret. Men vi havde da gerne set, at man havde undladt de aktioner, der har betydet i tusindvis af civile ofre for bombninger osv.,

men det var hr. Arne Melchior og jeg ikke enige om dengang, da vi debatterede det, og derfor kan vi egentlig ikke komme videre med det nu.

Det, det drejer sig om, er at sikre en opbakning til den resolution, der er fra FN's side, og at Danmark også giver sit bidrag, og det har vi utvetydigt sagt fra Dansk Folkepartis side i dag at vi gør, og her er vi enige med hr. Arne Melchior. Og så er det bare godt, at stort set alle Folketingets partier generelt kan være enige om at hjælpe med den indsats, der skal til dernede, og det burde hr. Arne Melchior jo også synes er fint.

Første næstformand (Birte Weiss):

Hr. Arne Melchior som ordfører.

Arne Melchior (CD):

CD's støtte til det foreliggende beslutningsforslag er klar og selvfølgelig. Det er det eneste, der er at gøre, og jeg vil benytte lejligheden til at ønske dem, der skal sendes ud, en heldig aktion, at de alle slipper godt fra det, og at de alle selv vil føle, at de gør en nødvendig indsats for fred og retfærdighed.

Fra denne talerstol er Politikens bagsiderubrik At Tænke Sig ofte blevet citeret. Jeg ved ikke, om det før er sket, at Berlingske Tidendes nye tilsvarende bagsiderubrik, der hedder Sværtegade, er blevet citeret, men dér kunne man forleden dag læse: »Sejren er vor. Sejren er vor.« Og det blev så kaldt en Milosevits. Det var, efter at hr. Milosevic havde proklameret, at han havde vundet. At tænke sig at denne med føje for krigsforbrydelser anklagede person hævder, at sejren er hans, og at demokratiets vogter er ham, det er virkelig til at få sig en latter over, hvis ikke det var så sørgeligt tillige.

Jeg har flere citater fra Politiken. Den 11. juni bragte hr. chefredaktør Tøger Seidenfaden en opfølgende artikel om den fred, der nu forhåbentlig er der og bliver der. Jeg vil gerne citere følgende fra den artikel: »Der er rigtig mange eksperter og politikere rundtomkring i verden, der i dag må fortryde deres pessimistiske prognoser og skræmsprophetier om alt fra en ny Vietnamkrig til en styrket Milosevic til umuligheden af de fordrevnes tilbagevendende.« Ja, det kan man virkelig kalde falske profeter. Dem har vi mange af også her i landet og også nogle stykker af her i huset.

Seidenfaden siger videre: »Her skulle siges fra over for endnu et udbrud af det nationalistiske barbari, der har gjort dette århundrede så